

2534

אד.

פרוטוקול מס. 57/ג'

מישיבת ועדת הכספים
התקיימה ביום ב', ד' באדר, תשי"ח - 24.2.1958 בשעה 10.45

נ ו כ ח י ם

- חברי הוועדה: היו"ר י. גורי
 י. אפרתי
 י. בדר
 א. בהיר
 א. כהן
 נ. לוין
 ז. סוזאייב
 י. ספיר
 ז. צור
 מ. קלמר
 י. קרגמן

מוזמנים: שר האוצר ל. אשכול

- מר גליקמן - המנהל הכללי של משרד המסחר והתעשייה.
 ד"ר לבנטל - יועץ משפטי
 י. רוזן - מנהל אגף היבוא.

- מר אריאלי
 מר שרון
 מר גוטליב
 מר בן-דרור
 מר אבולעפיה
 מר וינר
- מטעם משרד האוצר {

- ד"ר קיטרון - מטעם משרד המשפטים.
 מר קוזלוב

=====

סדר-היום: הטלת תשלומי חובה בהתאם לתקנות שעת חירום - צו שפורסם ע"י שר המסחר והתעשייה.

תקציב משרד האוצר לשנת 1958/59.

=====

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

הזמנו את נציגי משרד המסחר והתעשייה כדי לקבל ביאורים יותר מפורטים מאלה שניתנו על-ידי אנשי האוצר בנוגע לצו שעת חירום (שיעור תשלום חובה) תשי"ח - 1958 מ-26 בינואר, 1958. תוכן הצו ידוע והעניין כשלעצמו איננו חדש.

נתעוררו שתי שאלות: מה הניע את משרד המסחר והתעשייה לחדש את הצו, והשאלה השניה מופנית למשרד האוצר, כי מסתבר שאלה הם סכומים מזוץ למסגרת התקציב.

א. כהנא: האם המסדה היא לצמצם את הדיון על תשלומי חובה, או האם אפשר לבקש הסברים על ההיטלים בקשר לרשימת יבוא? בנדון זה אני יודע שיצאה הוראה והיא שונתה אמשול. מה הסיבות להוצאת המוקדמת של ההוראה הראשונה ומה הניע התיקון ומתו?

מ. גליקסמן: למעשה התקנות שהוצאו ב-13.1 באות במקום תקנות הגנה שהיו ב-1939 ושחפן פג ב-31.12 אשתקד. התקנות הקודמות היו מבוססות על תקנות מזמן המנדט אשר מצאו שהן אינן מתאימות לתנאים ולמצב שנוצר. למעשה לא חלו שינויים בקשר עם התקנות האלו לגבי המצב שהיה קודם לכן, אלא רק התאימו אותן למצב הקיים. צו לפי התקנות הקודמות אפשר היה להתקין לטובת הגנת המדינה, בסחון הציבור וקיום האספקה והשירותים החיוניים. כיום מטילים את ההיטלים ותשלומי החובה למטרות יורה מהיטות לרוח הזמן, והן: ספיגת רווח בלתי מסתבר או מניעתו; (2) הגנה על תוצרת הארץ מפני התחרות של מוצרי יבוא; (3) הסדרת החזרות של טובין או הוזלתם או של כל שירותים חיוניים לציבור; (4) קיום שירותים חיוניים לציבור או שיפורם; (5) קיום מחיר או שכר אחיד או יציב לטובין או לשירותים.

קיים שינוי לטובה בתקנות אלה לעומת הקודמות, כי לפי האחרונה היו מוטלים צווים אישיים. היום לפי תקנות אלה הצווים הם כלליים. קודם לכן, כאשר רצו להטיל היטל על ענף ידוע, צריך היה לשלוח צו אישי לכל יבואן, לכל סוחר או תעשיין, ואירע לא פעם שנשמט מהרשימה כמה מהיבואנים או היצואנים. היום הצו הוא כללי והוא מתפרסם ברשומות. אין כאן כל סידוש אלא התאמה לתנאים הנוכחיים.

מה היה התיקון? אני מודה שהצו הראשון לא היה מצולח ולכן הופיע צו ב-26.1 שכלל תיקונים מסויימים.

ד"ר לייבוש: התיקון הוא, ששחררו מחובת תשלומי חובה ראשית כל יבוא לשם יצוא וכן נציגויות דיפלומטיות של מדינות חוץ עבור סחורות המובאות לשימוש העצמי. חל גם שינוי מסוים לגבי רשימת המצרכים החייבים בתשלומי חובה. היו אי-דיוקים לגבי כמה מצרכים והיה צורך להכניס תיקונים. התיקון העיקרי הוא שחרור היבוא לשם יצוא מחובת תשלום.

הינדל: השאלה התעוררה בקונטקסט של הדיון בתקציב ורצינו לקבל עליה הסברים. אין אנו פותחים בוויכוח על נושא זה. אם זהו ויכוח - צריך להכניס את השאלה לסדר-היום, וזה חודג מדיון בתקציב. אני מציע שנדון רק בתחומי שאלות ותשובות המכוונות לקבל אינפורמציה מספיקה.

י. ספיר: שתי נקיים דיון על נושא זה?

הינדל: יהיה צורך להכניס את השאלה לסדר-היום. היום נסתפק בשאלות, במידה וזקוקים לביאורים בקשר לדיון בתקציב.

א. כהנא: מה מוטל כרגע על מגיש בקשה לרשיון יבוא? האם בשעת הגשת הבקשה מוטל עליו היטל מסוים ובאיזה אחוז?

מ. גליקסמן: הפרוצדורה היא שבזמן הגשת הבקשה אין מטילים כל היטל. ישנם היטלים שונים הנזכרים בצו בחלק א' וב', ומנהל המכס גובה היטלים אלה בהתאם לצו בשעה שהסחורה מגיעה למכס. אין היטל בזמן הגשת הבקשה או קבלת הרשיון.

י. ספיר:
על פי איזה קריטריון נקבע, שכל יבואן שייבא סחורה אחרי 31.12 ישלם לאוצר את אותה תוספת של תשלום? מה היה המודד לפיו נקבע הדבר, אם זה מכוון לרווחים סבירים או בלתי-סבירים?

בסעיף 2 נאמר שכל יצרן שנרשמו נמצאים או נמצאים טובין המפורטים בחוספת השניה, ישלם עליהם לאוצר המדינה תשלום חובה באותו שיעור. האם פירוש הדבר שכל הייצרנים צריכים, החל מתאריך הצו, למסור על המלאי שלהם, על חומר הגלם שנמצא בעיבוד או לא בעיבוד? כיצד מתארים לעצמם אנשי-משרד שייעשה הדבר כדי לקבל תמונה שלמה? ואותו יצרן אשר התקשר בחוזה לגבי מכירת סחורה מסוימת והתחייב לספקה במחיר מסוים ובתאריך מסוים, והוא לא יכול היה להעלות על דעתו שיוטל עליו היטל כזה כאשר התקשר בחוזה - האם הוא רשאי להוסיף תוספת זו למחיר באופן אוטומטי או שהוא חייב להפסיד?

ומה גורלו של יצרן שמפסיד, האם על ההפסד יוטל היטל? המודד שנקבע בשביל רווח היה בנוי על מוצע. יש כאלה שהרווחו ואחרים - שהפסידו. והנה באים ומטילים על המפסיד היטל הבנוי על ספיגת רווחים, ויוצא שאדם מטיל על עצמו הפסד נוסף. האם אדם שמוכיח שלא היה לו רווח - צריך להחזיר לו את ההיטל?

בסעיף השלישי נאמר, שהוא ישלם לאוצר המדינה תשלום חובה בשיעור של ההפרש שבין המחיר שהשיג, או שהוא עשוי להשיג. האם משהו יקבע את המחיר שהוא עלול לקבל בעוד שלושה חדשים? האם המשרד שקל את העבודה שהעניין מקבל צורה מוזרה ביותר, שאין לך בכלל היום במדינה, לאור הצו הזה, שום מסחר, כי תמיד יצטרכו לשלם חלק מהרווח שעשו עליו קלוקוציה מסוימת. שמא אפשר לגבות זאת בחור מס הכנסה? למעשה זהו מס הכנסה בצורה אחרת.

בתקנות של שנת 1939 היתה סמכות לממשלה לקבוע מחיר. נקבעו צורות שונות של פיקוח ואמרו שאסור לקחת יותר מרווח מסוים. תקנות אלו אף לא כללו אפשרות שהממשלה תבוא ותקח חלק מהרווח, רווח קיים, מדומה או משוער. בזה יש חידוש עקרוני.

אם פירשתי נכון את הדברים, אבקש להעמיד את השאלה בהקדם האפשרי לבירור, כי לדעתי כאן נעשה אחד הדברים המוזרים ביותר. אני מוכן להגיד שזהו הצו הפרוע ביותר ששמעתי עליו במשך שנות קיום המדינה.

היו"ר י. גורי:
אילו השאלות והתשובות היו חוסכות לנו דיון על הצו - הייתי מקיים עכשיו את הדיון. מאחר ומסילא נצטרך לקיים דיון על הצו - ואמרת שאכניס את השאלה לסדר-היום - לכן לפי מיטב הבנתי אין טעם שנקיים שני בירורים. לפי עניות דעתי עלינו להסתפק בכיאורים ששמענו.

י. בדר:
האם הממשלה מתכוונת להציע לכנסת חוק לאישור תקנות שעת חירום?

מר גליקמן:
הממשלה תביא חוק זה לכנסת בשבוע הבא.

ז. סוזאייב:
נרשמתי לרשות דיבור. כיצד מציע היו"ר לעבור לסדר-היום?

י. ספיר:
מר גליקמן מסר לנו הסבר מסוים והיו"ר הציע שתישאלנה שאלות. אני מציע לסיים את סדרות השאלות.

היו"ר י. גורי:
לא מנעתי בעד הצגת שאלות. אמרתי שלא נקיים דיון בשלב זה.

ז. סגזאייב:
 כמד חברי הוועדה, ואני בתוכם, הצענו להכניס
 בהקציב המדינה סעיף נפרד על הכנסות מהיטלים.
 כרגע הכנסות אלו מופיעות בסעיף המכס. הטענה היתה שהיטלים אלה אינם
 מכס, ולכן רצוי סעיף נפרד לכו.

כמה לפי הערתכם תהיה ההכנסה מההיטלים בשנה
 הבאה. היטלים שנקבעו מראש וגם היטלים שיוטלו? במסגרת הדיון על התקציב
 אציע להכניס סעיף נפרד בסכום זה.

מטילים היטלים גם על המלאי. יש היטלים על
 מלאי שנמצא במדינה לאחר תאריך מסוים - ועל כך אפשר לקבל מספרים; אבל
 יכולים להיות היטלים על מלאי שהיה באיזה זמן מן הזמנים. שאלתי היא:
 מהי הערכתכם לגבי המכומים.

אם אינני טועה, אתם יכולים להטיל תשלומי-חובה
 על מקב סחורה, בין אם הסחורה נמצאת ברשותו ובין אם לאו. האם אתם
 יכולים להטיל תשלומי חובה על סחורה שנמצאת במחסנים, או גם על סחורה
 שנתקבלו במשך חודשיים-שלושה ללא קשר עם העיקדה שהסחורה נמכרה ביניים.
 הייתי רוצה לקבל תשובה ברורה עם הסבר בנקודה זו. האם אתם יכולים
 לדרוש תשלומי חובה גם על סחורה שנמכרה ובמסדה; או על סחורה שנמכרה
 וטרם נמסדה או על שני הסוגים? אם אפשר להטיל תשלומי חובה על סחורה
 שנמכרה ונמסדה הרי שמתעוררות בעיות שונות.

א. כהן:
 כיוון שפתחנו בדיון והבעיה תובא למליאה בשבוע
 הבא - עלינו לדעת לא רק מה שכתוב על הנייר, אלא
 גם מהו תיקו הכלכלי והפיננסי ומה הן התכונות. מה ההיטל שעומדים להטיל,
 באיזה היקף ומה המגמה?

מ. קלמר:
 האם תשלומי החובה שהוטלו בשנת 1952 נגברו כולם,
 או שצטאר סכום מסוים לגביה?

מר גליקסמן:
 כדי להשיב על השאלות עלי להיכנס לניתוח הבעיה -
 מה מסרות ההיטלים ואיזה סוגי היטלים ישנם.
 המטרה העיקרית היא - ספיגת עודפי רווחים, אשר נובעים משינויי שער המטבע
 או ביטול שער חמיכה במטבע. לדוגמה, בוטלה הסוכסידיה לשער לרפואות. הנובר
 נעשה כדי להשוות את המחיר וההיטל נגבה מהמלאי.

יש היטלים שמטילים במטרה להשוות את מחירי היבוא
 של אוהו מצרך מארצות שונות. לדוגמה: הזמנו פחים מאיטליה במחיר נמוך.
 לעומת זאת היינו צריכים להזמין פחים מאיטליה, לפי הסכם מסחרי, במחיר
 גבוה. כדי להשוות את המחירים הוטל היטל על יבוא של פחים מאיטליה.

יש היטלים על יבוא מקרי על-מנת להשוות את מחיר
 היבוא עם מחירים של תוצרת הארץ. לדוגמה: בית-החרושת לנייר בחדרה היה
 קודם לכן המפק של הנייר לעתוננים. בזמן האחרון הוא לא סיפק את מלוא
 התצרוכת וניתן רשיון ליבוא נייר מפינלנד. היה הפרש במחיר בין הנייר
 הישראלי לנייר הפיני והוא נגבה על-ידי היטל. הוא הדין בנוגע ליבוא
 חוטי כותנה. לאחר השביתה בבית-החרושת את"א נתגלה מחסור בחוטי כותנה
 שמיצרים כאן. הוצאו רשיונות יבוא, ועל ההפרש הוטל היטל כדי להשוות
 את המחיר.

כן יש היטלים על מצרכים במטרה לייקרום על-מנת
 לחסוך מטבע חוץ ולהקטין את ממדי היבוא. על מצרך שצמכר בשוק לפי שער
 גבוה של דולר מטילים היטל כדי להשוות ולספוג את עודף הרווח הבלתי-סביר
 הנובע מכך.

כן יש היטלים שמטילים אותם במטרה לעודד יצוא.
 על חוטי זהורית יש היטל של 20%. בעד כל דולר יצוא מחוטים אלה מחזירים
 20% מ-5 דולר יבוא כדי לעודד את היצוא.

יש היטלים הבאים לספוג כספים או רווחים כמו שנעשה לגבי השוק המקביל. כן מוטלים היטלים כדי לכוון שימוש במצרכים שהקומפוננט של מטבע חוץ שלהם יותר נמוך במקום מצרכים שהקומפוננט של מטבע חוץ שלהם גבוה. לדוגמה: הקומפוננט של פלסטיקה במטבע חוץ הוא גבוה, ולכן אנו מעוניינים להגביר את השימוש בצלחות מקרמיקה ולא מפלסטיקה. אנו מעוניינים שיעברו מאריזה בפחים לאריזה בזכוכית, שם הקומפוננט של מטבע חוץ יותר נמוך.

אלה הם המקרים והמטרות של ההיטלים השונים.

י. ספיר: וכיצד יוכל אדם להקים בית-חרושת במדינה של איזה מוצר שהוא?

מר גליקמן: מר ספיר שאל איך קובעים זאת ומהו המודד? הדבר נעשה בהתאמה ובהשוואה לכל אותן המטרות שזואפים להשיג אותן.

מ. קלמר: האם יש כלל כמה יבואן צריך להרוויח?

מר גליקמן: על מצרך בר-פיקוח - רווח סביר, והדבר חלוי בענפים השונים. לגבי מצרכים שאינם בפיקוח - השוק קובע את הרווח.

ד"ר לבנטל: אשר לגלוקוזה ומוכר ענבים יש שליטה מלאה וידיעה על המלאי. זה המסך של ההסדר הקודם שהם משלמים תשלומי-חובה בהתאם לשעור הקודם.

י. ספיר: בסעיף השלישי באמר "מחיר שהוא עשוי להשיג" - מתי?

מר גליקמן: כאשר הסחורה תימכר. אם אין מחיר רשמי - מודדים לפי מחיר השוק.

על השאלה בקשר להכנסות מהיטלים אלה ישיבו בוודאי נציגי האוצר.

מר אריאלי: בשנת 1958/59 - כ- 20 מיליון, כולל ההיטלים על השוק המקביל.

ז. סוזאייב: האם אפשר לפצל ולקבל פירוט על כך?

מר אריאלי: אנו עובדים על פירוט זה.

מר גליקמן: נשאלה שאלה - האם אפשר להטיל היטלים או תשלומי חובה על סחורה שנמכרה ובמסרה. התשובה היא שלילית. הכוונה היא לסחורה שנמצאת במלאי בזמן הופעת הצו.

א. כהן: מה הם השינויים לקולא לעומת התקנות הקודמות?

מר גליקמן: הכנסנו את הדברים למסגרת מתאימה ומרוכזת. הצו הכללי מופיע ב"רשומות" ואין חובה להודיע על כך באופן אינדיווידואלי.

הי"ר י. גורי: אנו עוברים לחקציב משרד האוצר.

תקציב משרד האוצר לשנת 1958/59.

א. כהן: שמתי לב שאין אחדות בחישובים של המשכורות במשרדים השונים. כאשר עשיתי השוואה בין השנים 1958/59 ו-1957/58 החברר שבמשרדים מסוימים זו אותה משכורת, ואילו במשרדים אחרים יש הבדלים והללף אינם שווים. מהו הקריטריון ולפי איזה אחוזים הגדילו את סעיף המשכורת - האם הדבר קשור רק בהתייחסות או שיש סיבות אחרות לעליית המשכורות?

ז. סולזאניב: המדפיס הממשלתי פועל במסגרת משרד האוצר. הובטח לנו בשערו שמסירת עבודות הדפסה על-ידי משרדי הממשלה למדפיס הממשלה לא תיעשה באופן אוטומטי, אלא הם יבקשו הצעות גם ממדפיסים פרטיים. המדפיס הממשלתי מתחרה במדפיסים פרטיים בגלל יתרונות שונים שיש לו עליהם, כגון - אי-תשלום מס-הכנסה, מלאי מספיק וכדומה. רצוני לקבל שבבטחה מאת שר האוצר, שיעשה הכל על-מנת שמשרדי הממשלה אשר מוסרים עבודות לדפוס מעל לסכום מסוים יבקשו הצעות גם ממדפיסים פרטיים.

משרד ההוצאה לפועל - אמנם צריכים לגבות את המגיע, אבל יש גם לראווג לכך שלא ייגרמו אי-נעימויות בקשר להוצאה לפועל. יש בנדון שורה של תלונות, ואני מוכן להביא רשימה של אנשים מכוונדים, בעלי מפעלים גדולים המשלמים מס הכנסה בסכומים גדולים: מאות אלפי לירות ממפעלים, ועשרות אלפים באופן אישי, אשר תוך משא ומתן עם משרד מס הכנסה ואפילו לאחר הסדר מתאים - נתקלים בביתם בפקיד ההוצאה לפועל. יתכן שבגורמת לכך ההפרדה שנעשתה לאחרונה בין מחלקת הגביה לבין מחלקת מס הכנסה. הדבר לא יתכן כי הוא מהווה פגיעה בכבוד האנשים. ביקר אותי לפני כמה ימים מנהל מפעל המכנים למדינה קרוב למליון לירות מסי עקיפין וסיפר שבאו לביתו, כאשר הוא היה בבית-החרושת והוציאו את הדינר, היות ומשרד מס הכנסה שאתו הוא גיהל מס הכנסה שלח מכתב אשר לא הגיע למנגנון הגביה. ויש מקרים רבים כאלה.

אני חושב שהחלוקה שנעשתה בזמנו בין מחלקת הגביה לבין משרד מס הכנסה, אולי מתוך נימוקים משכנעים, טעונה בדיקה מחדש.

אני עובר לסעיף המכס. מהי הפרוצדורה של מכירת סחורה המגיעה למשרד האוצר כתוצאה מעיקולים וכדומה? קראנו בעתונות לפני מספר ימים פרשה בקשר למכירת מכוניות - ואני מזכיר זאת באי-רצון מתוך יחסי לפקידות הגבוהה שכולנו מעריכים אותה. אבל אני חייב לשאול: מדוע אין קובעים סדרים מתאימים למכירת סחורות המגיעות לאוצר כתוצאה מעיקולים, החרמות וכדומה? התרעמת על כך היא גדולה, הדבר גורם להפסדים - וכל זה מוכיח על העדר סדרים מתאימים.

קיימת במשרד לשכה לשחרור סחורות ממסלחיות, היינו - עמיל מכס ממשלתי. נשאלת השאלה: האם האוצר צריך לעסוק בעמילות מכס? חושבני שיש נמדינה עמילי מכס רבים, והמדינה יכולה לפרסם מכרז ולבקש הצעות מחברות מכוונדות שיודיעו באילו הנאים יהיו מוכנים לשחרר סחורות ממסלחיות המגיעות למשרדים השונים. אני חושב שהדבר יחסוך בהוצאות של טיפול והעסקת פקידים. אני מציע שהענין יבדק מחדש.

אתמול התחלנו בוויכוח על רשות הפיתוח, ואני הצגתי שאלה: מדוע אי-אפשר לזרז את מכירת הרכוש, לאחר שהוסכם על כך עקרונית. הרושם שנוצר הוא, שההסדרים שנעשו אינם הולמים את רצון המכירה. אגב, כאשר שאלתי את האיש הממונה על מחלקה זו - מדוע לא מפרסמים את רשימות הרכוש העומד למכירה, במיוחד לקראת שנת העשור כאשר יהיו בארץ תיירים רבים - הוא השיב לי: אם אפרסם שאני עומד למכור את הרכוש, תהיה התנפלות והשמאים העומדים לרשותו לא יספיקו להכין את החומר. ואני שואל: שמא כדאי למנות מספר שמאים צוטספים כדי לזרז את הטיפול במכירת הרכוש?

י. קרצמן: כיצד יתכן שמפעלים מנכים מס הכנסה משכר עובדיהם ואינם מעבירים סכומים אלה למשרד מס הכנסה? בחיפה יש מפעל פרטי שפשט את הרגל והוא נשאר חייב למס הכנסה סכום של 14,000 ל"י, מזה חלק גדול על-חשבון זיכויים מהעובדים.

ז. צנר: במה מתבטא הפיקוח על חברות הביטוח, ועל איזה חלק מההשקעות שלהן שולט האוצר?

מה תפקידה כיום של הלשכה ליעוץ ומחקר, ומה מידת התיאום שלה עם משרד המסחר והתעשייה?

אחוז ההוצאות בגביית מס הרכוש הוא גבוה מאד. מה הסיבה לכך? האם זה נובע מעצם המבנה של המס?

א. בה"ר: אשתקד הוחלט שלא תהיינה העברות מדרגה לדרגה. הדבר פורסם על-ידי האוצר כהוראה מחייבת לגבי כל משרדי הממשלה. מספר העובדים לא גדל. ונשאלת השאלה: האם היתה תוספת שכר, ואם כן - באיזה אחוז התבטאה תוספת זו?

פרט למשכורות שהממשלה משלמת בסכום של 104 מיליון, היא משלמת 92 מיליון ל"י משכורות לעובדים בסעיפי פעולה. אבל כאן אין מספרים על מחפר העובדים, שכרם וכדומה. אומרים יודעי דבר, שכל ההחלטה בדבר אי-הגדלה של מספר העובדים אין לה ערך כל עוד קיימים סעיפי הפעולה שמהם אפשר לשלם משכורות. עובדים שאי-אפשר לקבלם לפי החקן, מתקבלים לעבודה ומשכורתם משתלמת להם מסעיפי הפעולה. מסתבר שאין כל אפשרות להגיע לשום בדיקה ובחינה של הדברים. האם שר האוצר נתן דעתו לעובדה זו?

אשתקד מסר שר האוצר שהוא מינה ועדה לבדיקת האפשרויות של מניעת כפילות במטרה להקטין את התקציבים ולשפר את העבודה. האם אפשר לקבל אינפורמציה בנדון? האם יכול השר למסור לנו מה הן הדרכים שנקבעו למניעת כפילויות, לגבי דברים החורגים ממסגרת התקציב - בקשר למוסדות הלאומיים או בקשר לביקורות על ענייני הרשויות המקומיות, וכן דברים אחרים שהם הם כשלעצמם אינם קשורים באופן ישיר בתקציב המדינה, אבל יש להם השפעה על ההוצאות של המשק הציבורי בארץ.

י. ספיר: הסכום הכולל של ההוצאות של אגף מס הכנסה ואגף המכס והבלו הוא כמעט שווה. האופי של מסי העקיפין, בהם יש דברים אוטומוטיים, שונה מסס הכנסה ובכל-זאת הסכומים הם כמעט שווים. הדבר נראה מוזר במקצת.

רצוני לתת דוגמה כיצד דברי ההסבר אינם מכוונים לאלף אה הקורא. תקציבה של המשלחת לאספקה באמריקה היה בשנת 1957/58 - 135,000 ל"י; בשנת 1958/59, עם אתו מספר אנשים - נקבע סכום של 257,000 ל"י. בדברי ההסבר לא ניתן כל הסבר לכך. אני יכול לשער שבאיזה מקום מופיעות הכנסה של המשלחת.

מהו המספר המדויק של עובדי הממשלה. נתפרסמו בנדון מספרים שונים ויש אי-התאמות. לגבי משרד האוצר יש תוספת של 145 עובדים.

הלשכה ליעוץ ומחקר כלכלי: התקציב בשנת 1956/57 - 229,000 ל"י; בשנת 1957/58 - 89,000 ל"י; בשנת 1958/59 - 29,800 ל"י. הסכום הולך ופוחת והרושם הוא שדווקא כאן יש משנה. ונשאלת השאלה: האם יש הצדקה להפחתה זו שפירושה למעשה חיסולה של הלשכה הזו?

המטונה על החברות הממשלתיות - וזאת בתקציב משרד האוצר - מה זה אומר?

לגבי משרד מס הכנסה יש לי מספרים לגמרי אחרים: מספר העובדים ב-1957/58 - 1384; בשנת 1958/59 - הגדלה ב-202 עם תוספת משכורת של מיליון ל"י. רצוי לקבל הסברים בנדון.

מה פירוש "פעולות מודיעין - גלוי"?

אשר לריאורגניזציה של פעולות מס הכנסה - עד היום
הזה יש אלפי חשבונות שטרם סוכמו בגלל סיבות שונות. מה הסיבה שאי-אפשר
לחסל חשבונות אלה התלויים ועומדים 4 - 3 שנים מבלי לסיימם? ואגב,
מבחינת מפרעות נתקלתי במקרה, שקיבלו מאדם אחד מפרעות והחזירו לו סכום
של 3,900 ל"י.

אני חוזר לשיטת העבודה בקשר לשומות. ההפרשים כאן
הם כל-כך גדולים ולעתים כה קרובות, שהענין מחייב בדיקה. האם הפקידות
היא האשמה בכך? האם המחזור באנשים גורם לכך, או האם יש סיבות אחרות?
המענייני בזה גם נשטח הערבי וקיבלתי הסברים מסוימים. אבל להתחיל בסכום
של 30 אלף ולסיים ב- 3,500 - זה איננו מתקבל על הדעת.

מ. קלמר: לממונה על הכנסות המדינה יש תקציב נכבד למדי;
לאחר כל הפירוט של המחלקות - לשם מה יש צורך להקציב
213 אלף ל"י לממונה על הכנסות המדינה? לי נראה שזהו תקציב מנופח.

בנמל חיפה יש סעיף לשעות נוספות. אני מנקש לדעת
מהו הסכום המוצא על שעות נוספות לעובדים. כן יש סעיף שני - שכר לעבודת
לילה ובימי המנוחה. על שכר עבודת לילה ועבודה בימי המנוחה משתלמת תוספת
של 25%, לפי חוקת האיגוד המקצועי. האם אי-אפשר לייעל את העבודה על-ידי
העסקת עובדים נוספים במקום מתן התוספת לאלה שעובדים במשמרת לילה. נוסף
על עבודתם ביום.

איזו עבודות יש לבצע בנמל בשבת, וכמה משלמים
לפועלים עבור עבודה זו?

ה"ר י. גור: לפני שאנו ממשיכים בהצגת השאלות, רצוני להביא
לידשעת הוועדה שבדעת, בעצה אחת עם שר האוצר,
להכניס כמה שינויים בסעיפי ההוצאה וההכנסה.

(ה"ר קורא את רשימת השינויים בסעיפי ההוצאה וההכנסה).

ה"ר י. גור: שר האוצר ימסור הסברים לשינויים המוצעים.

שר האוצר ל. אשכול: בעת הגשת התקציב היו לפנינו כמה מקורות הכנסה
התלויים במידה רבה באחרים, והם - 25 מיליון
מהסוכנות היהודית וכן כספי המילווה של הבנק ליצוא ויבוא והמילווה
הצרפתי. הדברים לא פורטו בשם בהצעת התקציב כי ההחלטות טרם ניתנו.
בינתיים הוברר למעלה מכל ספק, שהסוכנות לא תתן יותר מאשר 10 מיליון
במקום 25 מיליון.

התקציב של הסוכנות להתיישבות היה בנוי על
70 מיליון. ההתיישבות תובעת 100 מיליון. בתקציב החקלאי שלנו צועד
לכך סכום של 25 מיליון וחשבתי שהיתר יתקבל מהסוכנות. והנה הוברר
שהסוכנות תוכל לתת להתיישבות מכסיוסום 30 מיליון. מסתבר איפוא שהתקציב
המשותף של הסוכנות והממשלה להתיישבות יגיע בקושי רב ל- 80 מיליון.
זה אומר שלא נוכל בשום אופן להעלות שום גוף השנה, ורצוני שהדברים
יהיו ידועים. לא אנו עסקנו בעליות חדשות. זה היה תפקידה של הסוכנות
היהודית. פירוש הדבר שרק בצמצום נוכל לספק את הצרכים להמשך בנייה
של ההתיישבות.

אין כל מנוס ואנו מוכרחים להכניס את השינויים.
משכתי את הדבר עד לרגע האחרון שמא יתגלו מקורות הכנסה אחרים. בינתיים
אני שכול להגיד, שתקוותי לגבי ההכנסות מהבנק ליצוא ויבוא והמילווה
הצרפתי לא נחלשו מאותו זמן שהכנו את התקציב. יכולתי להגיד זאת בנימה
יותר אופטימית, שאין לי יסוד שלא להמשיך לבנות את ההכנסה על המקורות
שבנינו אותה לפני חודש-חדשיים, ואולי אפילו התחזקתי בתקוותי במקצת.

העובדות הנ"ל הכריחו אותי לאכול את הרזרבה הסמויה
הזו שנובעת מירידת מחירי הדלק. יחד עם זאת יש לציין שהדבר הוא מסוכן,
כי אצו בונים את האומדן על מחירי הדלק היום ומחירי ההובלה שעלולים להשתנות.

לאחר שנחזיר 12 מיליון למפעלים כמו חברת החשמל, בתי-החרושת למלט ואחרים התלויים באספקת חשמל במחיר זול - ישאר הפוס הנקוב בהצעת התקציב המתוקנת.

אלה הם המברי לשינויים המוצעים. אין כאן כל תוספת למשרדים. אני חייב לומר בכל הכנות, שאינני רואה הכנסות יותר גדולות. לחץ הצרכים הוא עצום ויש גם הכנסות שאינם נכנסות בזמן ובינתיים אנו נאלצים לפעול כי אחרת יהיה לנו חוסר עבודה, חוסר תשלום לעבודות יזומות וכדומה.

ג. בדר: אם אינני טועה, התקציב יגדל ב- 5 מיליון. ההפחתה של הסוכנות היא בסכום של 15 מיליון. קיימת הפחתה נוספת יקרנות הדלק, וזוהי הכנסה של ממש המופיעה כאן בחור הפחתה. היא מופיעה מול ביטול הפחתה אחרת. כיצד עומדים להשיג 15 מיליון ל"י נוספות, שלא היה ידוע עליהן קודם לכן?

מופיע כאן פעמיים סכום של 1,5 מיליון מגביות - קרן ורבית. היכן מופיעה בהוצאה סכום של 3 מיליון? כיצד אירע שאנו יכולים מסקור נסתר זה להשיג 3 מיליון שלא ידענו עליהם קודם לכן? האוצר יודע מה תהיה הגביה של קרן ורבית היות ואלה הם חובות קצובים.

בהזדמנות זו רצוני להציג שאלה כללית: האם אפשר לקבל השנה רשימה של החובות המגיעים לממשלה?

ה"ר י. גורי: ד"ר נאמן נתן לנו בישיבה הקודמת הסבר מלא והבטיח להמציא את הרשימה ל- 31.3.1957.

ג. בדר: רצוני לגעת בבעיית ההפחות במשרד האוצר. כלל ההפחות מגיע ל- 4,5 מיליון. פירוש הדבר שההוצאה של האוצר השנה למעשה לא תהיה כפי שכתוב כאן - 20,116,000 ל"י, אלא 25,271,000. אני מבקש דוקא ממשרד האוצר, שברישום ההפחות תהיה עקביות. בסיכום בעמוד 30 מופיעים שני סכומים, וההפחות הן פחות מ- 3 מיליון. 1,5 מיליון מההפחות מופיעים במקום אחר ולא בסיכום. יש כאן שתי שיטות: חלק מההפחות מופיע בסיכום, וחלק - איננו מופיע. אינני סבור שנקטו כאן שיטה טובה.

השתתפות בתקציב האופרטיבי של אגף הנכסים היא 2,390,000 ל"י. ובתוספת השלישית מופיע הסכום בתור שלושה סעיפים נפרדים בלי שום סיכום, ואני מניח שהכוונה היא לרשות הפיתוח, האפוסטרופוס לנכסי נפקדים והאפוסטרופוס על הרכוש הגרמני.

משלחת האספקה בארצות-הברית מופיעה כאן בסיכום כולל וצריך לחפש את הסכום הנכון בהפחות. רישום זה איננו נותן תמונה ברורה לקורא. מנסחי ספר התקציב עשו מאמץ גדול כדי שהתקציב יהיה ברור - ובדרך-כלל הצליחו בכך - אבל כדאי שייעשה מאמץ נוסף, קטן באופן יחסי, כדי שלא רק אלה היודעים לחפש ימצאו את התשובה.

הייתי מבקש משר האוצר להחליט באופן סופי על שני מוסדות הקיימים במשרדו שהם קשורים אחד בשני והכל משותף להם, אבל אופיים שונה לחלוטין - והם: רשות הפיתוח ואגף הנכסים. לפי החוק יש לקיים הפרדה בין שני המוסדות הן בתקציב והן במנגנון.

אני חושב שהגיעה השעה לחסל את קיומה של רשות הפיתוח. יצרנו את קיומה של רשות זו בחוק נפרד, נתנו לה סמכויות רחבות ביותר. הכוונה הייתה שרשות הפיתוח תהווה מכשיר של המדינה לפיתוח, אבל מכל זה מאומה לא יצא ונשאר לנו רק מוסד בעל סמכויות רחבות, כי רשות הפיתוח היא רק אגף נכסים.

היג'ור י. גורבי:
 רצוני להצטרף לשאלתו של חבר-הכנסת בדר כדי להכניס יתר בהירות. בתוספת השלישית מופיע סכום של 4,155,000 ל"י. בעמוד 30 מפורשים שני סכומים: הפחתה עקב השתתפות התקציב האופרטיבי של אגף הנכסים - 2,330,000 ל"י; הפחתה שניה - השתתפות קרן הארנונה - 793,000 ל"י. סכומים אלה מצטרפים ל- 3,123,000 ל"י. נשאלת השאלה היכן היתרה בסכום של למעלה ממיליון ל"י? אני מבין שהסכום מפורט בדפים אחרים.

ז. סוזאייב: היכן מופיע התקציב של ה-ש.א. ומה סכומו?

א. בהיג'ור:
 תקציב ההתיישבות יגיע השנה ל- 80 מיליון; 50 מיליון תקציב האוצר, ו-30 מיליון תקציב המוכנות. האם יש השתתפות של האוצר במימון 30 מיליון אלה של הסוכנות?

מר שרון:
 חבר-הכנסת א. כהן שאל בנוגע להפרשים בחישובי המשכורות במשרדים השונים. יש תפקידים מסוימים שהעובדים ממלאים רק באופן חלקי. הבסיס של הסכומים הוא שווה.

מר בן-דרור:
 תקציב המשכורות איננו בנוי על רשימת עובדים, אלא על חישוב סמוצע של משכורת סמוצעת. אשתקד נעשה החשבון, ותוך השבועות הקרובים נביא פרטים לוועדה כיצד תחלק הרזרבה להתייקרות. מביאים בחשבון מה היחה ההוצאה למעשה של המשכורות כלפי האומדן הממוצע שנעשה בתחילת השנה. מה הגורמים שיכולים להשפיע על ליות בדרגה, אנשים היוצאים לחופשה ללא תשלום או שהמשרות לא נתמלאו במשך השנה וצאר עודף בסעיף זה. העודף הזה נספג בתקציב ההתייקרות. יהיו מספר סעיפי משכורת שלא יקבלו תוספת התייקרות משום שהפרש זה מספיק את ההתייקרות.

המדויק בסעיף משכורות לגבי התקציב הוא מספר העובדים. המשרד איננו חייב לקבל את כל העובדים.

המדפיס הממשלתי - המדפיס עושה עבודות סטנדרטיות, אבל כאשר עליו לעשות עבודות הדפסה גדולות - הוא עורך מכרז ומקבל את ההצעה הזולה.

שר האוצר ל. אשכול:
 קודם כל נשאלת השאלה - האם אפשר להתקיים בלי מדפיס ממשלתי. אני מבין שגם חבר-הכנסת סוזאייב סבור שהדבר הוא הכרחי. הבעיה היא - האם יתייחסו ברצינות למכרזים, כאשר כולם ידעו שלא יקבלו את העבודה, אלא במקרים שיהיה עומס מיוחד. יתכן שאפשר לנסות זאת ולהתייעץ על כך.

ז. סוזאייב:
 הוכנסה שתינתן הוראה למשרדי הממשלה, שהם יבקשו הצעות לגבי עבודות דפוס.

שר האוצר ל. אשכול:
 אם המשרד יצא במכרזים - זה יחייב אותו למסור חלק מהעבודה, ויתכן שנעמוד במצב שביית-הדפוס שלנו יעמוד ללא תעסוקה.

ז. סוזאייב:
 המדפיס הממשלתי מטבע הדברים שהוא רוצה לגדול ולהתרחב, ולאור מעמדו המוניטוניסטי לא ישהא שולט על עבודות ממשלתיות שלא על בסיס של התחרות, אלא הוא חודר גם לשוק הפרטי. אני מציע שתיקבע מסגרת בנדון.

שר האוצר ל. אשכול:
 אפשר לערוך מכרזים כאלה במשך השנה, אבל צריך לבחון אם הדבה לא יגרום תקלות לביית-הדפוס. אם מחליטים על מכרזים - צריך גם להיות מוכנים למסור עבודות לאחרים.

מר שרון: לגבי מחלקת הגביה שהופרדה ממס הכנסה, נכון שהיו מקרים בודדים כאלה שציין חבר-הכנסת טוזאייב. לפני מספר שבועות ישבנו על מדוכה זו ומצאנו קשר יוחר ישיר בין אגף הגביה ומשרד מס הכנסה. אנשי הגביה יושבים במשרד של פקיד השומה וכך הקשר הוא הדוק. אגף הגביה מקבל את ההעתק מיד עם קבלתו על-ידי המפקח.

שר האוצר ל. אשכול: חבר-הכנסת טוזאייב ביקש לבטל את ההפרדה בין שתי ישויות אלו. אנו מחפשים הסדר במטרה לבטל הפרדה זו.

ז. טוזאייב: העניינים אינם כשורה אם אדם יושב עם פקיד השומה, מנהל עמו משא ומתן ומגיע לידי הסדר, וכאשר הוא חוזר הביתה ומוצא שמקורו נלקח כי אגף הגביה פעל בינתיים.

שר האוצר ל. אשכול: אני מתקשה להבטיח שהעניינים יהיו בסדר בכל מאת האחוזים. מהזמן של ההסדר הסופי מוכרח לעבור זמן מה שהמעקל לא יוכל לבוא.

מר שרון: מכירת סחורות על-ידי המכס - ואני מבין שהכוונה היא למכונניות. המכס מוכר מכונניות מוחרמות לפי היתר שהוא מקבל מהמפקח על התעבורה. למשרד התחבורה יש רשימה של האנשים הזכאים לרכישת מכוננית והוא מפנה אותם למכס. המכס פונה למשרד התחבורה בשאלה - האם יש לו מועמדים. במידה ומשרד התחבורה משיב בשלילה - מוכר המכס את המכונניות על-פי מכרז.

י. ספיר: אפשר להציע אותה מכוננית ל-4 - 3 הזכאים לרשיון.
ז. טוזאייב: מי מעריך את הסחורה הנמכרת כתוצאה מעיקול, הוצאה לפועל וכדומה?

שר האוצר ל. אשכול: ההערכה נעשית על-ידי המעריכים של אגף המכס. (ז. טוזאייב: זו איננה שיטה טובה.) אתה מציע שיטה אחרת? נשמע בנדון את דעתם של אנשי משרד התחבורה.

מר שרון: הלשכה לשחרור סחורות משחררת את כל הסחורות של הממשלה בקנה-מידה גדול ביותר. בלשכה זו עובדים קרוב ל-10 אנשים המטפלים בשחרור הסחורות. הם עושים גם פעולה נוספת של בדיקת המניפסטים. נערכה בדיקה ונתברר שאנו חוסכים כסף על-ידי שיטה זו.

לגבי רשות הפיתוח - התשובה היתה שאין רישום מדויק של הנכסים בערים הראשיות הממונה על רשות הפיתוח הוסיף ואמר, שעל-מנת למכור נכסים הוא צריך לדעת את שווי המגרשים, הבתים והדירות - פעולה הנעשית על-ידי המעריך הממשלתי בגלל העבודה שאין אפשרות להשיג שמאים.

שר האוצר ל. אשכול: טיפלתי במיוחד בשאלת השמאים, כי גם לי נאמר שאין אפשרות להשיג שמאים. השמאים כפופים למשרד המשפטים ולכן ישבתי על מדוכה זו עם המנהל הכללי של המשרד הצעתי לעשות את הפעולה בחלקה על-ידי משרדים פרטיים, אבל כמובן שכאן נתקלים בבעיה של שכר ומשכורות. כן נאמר שיש כאלה שאפשר לסמוך עליהם ואחרים שאי-אפשר לסמוך עליהם. מכל מקום, פרצנו קיר והמנגנון של השמאות גדל במספר אנשים. מסתבר שזוהי בכל-זאת פרובלימה.

ועדת הכספים
24.2.58

מר בן-דרור:
הביקורת על הרשויות המקומיות היא בסמכותו של
משרד הפנים והוא מגדיר את תחומי הפעולה. אני
חושב שהבעיה חובא לדיון בוועדה.

במסי עקיפין אחוז הוצאות הגביה הוא שונה. נסינו
לעשות ניתוח כדי לדעת מהו האחוז הממוצע של הוצאות הגביה והגענו למספרים
הנאים: במס הכנייה - 3,2%; במס עזבון - 2,5%; במס רכוש - 6,4%;
במס - 2,7%; בבלו - 0,8%; במס קניה ובמס בולים - 2,4%.

הסכום שנועד ללשכת המחקר והיעוץ פחת בגלל העובדה
שחלק מהיחידה היו הועבר למשרד המסחר והתעשייה.

מר שרון:
נשאלה שאלה בדבר הסכום של 480 אלף ל"י בתקציב
המס. לאחר העברת הנהלת המס לירושלים נשאר
כמה עשרות עובדים בחיפה שלא הועברו. הכוונה היא להעביר תוך השנה, לאור
הירידה באחוז מספר העובדים, את העובדים האלה למשרדים האחרים.

מר בן-דרור:
אני עובר לשאלתו של חבר-הכנסת בהיר בענין
סעיפי הפעולות. הוועדה ביקשה שנרכז אותם
הסעיפים שמופיעים בהם עובדים יומיים וארעיים. הדבר נעשה בהצעת התקציב.
פרט לסעיפי (4) שרק מהם מותר לשלם שכר. הופרדו הסעיפים בדברי ההסבר
וצויין שם מהו הסכום שנועד לשכר.

הסעיף זה היה כלול בסעיף הפעולות והוא הופרד
רק השנה. כאן נכללו 49 מיליון משכורות מורים מסעיפי פעולות והופרדו
גם עבודות הדחק. יחד עם שאר הסעיפים הסכום מגיע ל - 92 מיליון, מזה
במשרד החינוך - 49 מיליון ו - 37 מיליון במשרד העבודה. בסעיפי הפעולות
כשלעצמם אין שכר. סעיפי (3) צוגעים לעובדים זמניים וסעיפי (4) - מקבלי
שכר מסעיפי פעולות.

שר האוצר ל. אשכול:
המנגנון העוסק במחקר ויעוץ משותף לבנק ישראל,
ההוצאות מופיעות בבנק ישראל.

מר בן-דרור:
היתה טעות בחשבונות של מחלקת האספקה והיא
תוקנה על-חשבון הרזרבה, כך שלא קיים הפרש.

מר שרון:
תקציב ה-ש.א. מופיע בעמוד 42 תחת הכותרת
"עבודות חוץ" - בסכום של 120 אלף לירות.

עבודות מודיעין - גלוי - אברר את הנקודה הזו.

א. בהיר:
מדוע נמחק הסעיף בדבר ספר הנישומים נטרם נתקבלה
החלטה על כך?

מר שרון:
הוועדה למציעה כפילויות עליה דובר כאן נחמנתה
על-ידי שר האוצר וגם הגישה מסקנות. שר האוצר
אישר את חלקו הגדול של הדו"ח לביצוע. חלק מכריע מהמסקנות כבר בוצע, וחלק -
הוא בשלב של ביצוע. על סמך זאת הופחת מספר העובדים באגף הנכסים ב-
43 עובדים.

שר האוצר ל. אשכול:
מטפלים בשינוי פני הדברים בשטח הקרקעות של
הממשלה והקרן הקיימת, וכן בענייני יעור והכשרת
קרקע. כאן טמון הקיטוץ. רשות אחת תטפל בענייני כל הקרקעות, והשניה -
בענייני יעור והכשרה. יתכן שבתקופה זו בעת כינוס מליאת הסוכנות והוועד
הפועל הציוני תהיה שעת רצון ונגיע להסדר בנדון.

מר שרון: אין זה מן הדברים הקלים להשיג מפקחים שישובו עם האנשים ויבדקו את השומות, וזו סיבת הפיגור בשומות. השילוב בארגון קורסים מיוחדים לפקידים שנמשכים שלושה חדשים. לקורסים אלה מתקבלים עובדים בעלי קוואליפיקציות מיוחדות. לאחר תקופת לימוד של שלושה חדשים בקורס הם עוברים התחמטת של ששה חדשים. כיום מתקיים הקורס השני. בדרך זו אנו מקווים להצליח להגדיל את מספר המפקחים.

בדברי ההסבר יש באורים על עבודת לשכת המטוזה על הכנסות המדינה. הלשכה הזו קובעת מדיניות, אוספת את החומר ועושה עבודה חשובה. אינני יודע מדוע עינן של חבר-הכנסת קלמר צרה בתקציב הלשכה הזו.

שעות עבודת לילה וימי מנוחה - המדובר בעיקר בשוטרי נכס ועובדים בשדות התעופה ובנמלים. אנו מעסיקים בלילות ובימי המנוחה את אותם האנשים שיש להם נסיון וידיעה בעבודה.

המפעלים המנכים מס הכנסה משכר עובדים חייבים להעביר את הניכויים למשרד מס הכנסה. אם הם אינם עושים זאת - זו עבירה על החוק. מסתבר שיש מפעלים המפגרים גם בתשלום משכורות.

א. בהיר: אני חוזר להצעתו שלא יקיימו הצבעה על אומדן ההכנסות.

הי"ר י. גורי: ד"ר קיסרון מתריע על כך מדי שנה בשנה. אין משמעות משפטית להצבעה, אבל יש לה משמעות פוליטית-חברתית, ציבורית וכלכלית. כאשר באים לאשר תקציב העולה על מיליארד לירות צריך להתבסס על אומדן של הכנסות.

א. בהיר: אני מבקש להכניס בנדון הסתייגות.

י. בדר: אני טוען שהסתייגות זו איננה לגיטימית.

הי"ר י. גורי: חבר-הכנסת בהיר יכול להכניס רק הצעה לסדר-היום.

א. בהיר: אני מוכרח לבדוק את הצד הפורמלי, האם יש לי רשות להכניס הסתייגות אם לאו.

הי"ר י. גורי: באם תכניס הסתייגות - יצדק כל חבר ועדת הכספים כאשר ישאל: האם היה דיון על כך? מסתבר שלוועדה אין שהות לקיים דיון על הצעה זו.

י. בדר: אני מבקש לדעת מאין יבואו אותם 15 מיליון לקרן הדלק?

מר קוזלוב: יש לנו חוזים לרכישת דלק. יש לנו כל האמון שבשנה הנוכחית הצינור של אילת יעבוד באופן רצוף במשך כל השנה. על בסיס זה נראה לנו שנוכל לקבל הכנסה לקרן ההשוואה בסכום של 35 מיליון. הכוונה היא להחזיר מזה סכום של 12 מיליון למפעלים השונים, בעיקר חברת החשמל - לה יוחזר סכום של 7,5 מיליון; למפעל המלט - 2,5 מיליון; למפעלי יצוא ופיתוח - 2 מיליון נוספים. 15 מיליון יופיעו בתקציב ההכנסה. נוסף על כך יש שני סעיפים הנוגעים לצינור הנפט בסכום של 3,5 מיליון.

אינני יודעים בקשך כמה זמן תימשך רמת המחירים הנוכחית של הדלק. אם אפשר יהיה להמשיך בהכנסות אלו בשנים הבאות - לא ברור לנו.

הי"ר י. גורי: אנו נדון על נושא זה בישיבה הבאה.